

Sygn. akt IV CSK 315/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku Z. S.  
przy uczestnictwie A. S. S.  
o zniesienie współwłasności,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 14 grudnia 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy  
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.  
z dnia 15 lipca 2015 r., sygn. akt IV Ca (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. orzeka, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty związane ze swym udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

## UZASADNIENIE

Wnioskodawca Z. S. , uzasadniając wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 lipca 2015 r., podniósł że „skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., co wykazano w pkt 1 i 2 podstaw kasacyjnych (...))” i przytoczył sformułowane w ich ramach zarzuty.

W odpowiedzi na skargę uczestniczka A. S. S. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli wystąpi przynajmniej jedna z określonych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez uczestnika składającego wniosek (art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku zostały wszechstronnie wyjaśnione w ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Uzasadnienie wniosku skarżącego nie odpowiada tym warunkom.

Wnioskodawca, powołując się na przyczynę, o której mowa w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., nie uzasadnił twierdzenia o oczywistej zasadności skargi stosowną argumentacją prawną, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, nie publ.). Uzasadnienie wniosku ogranicza się do bezskutecznego odwołania się do podstaw skargi oraz ich uzasadnienia. Sąd Najwyższy wyjaśnił, iż uzasadnienie wniosku i uzasadnienie podstaw kasacyjnych nie mogą być utożsamiane, gdyż stanowią dwa niezależne i odrębne elementy konstrukcyjne skargi, które pełnią odmienne funkcje (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52). Przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie służą wykazaniu, że skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, nie zaś, że zasadność ta ma oczywisty, a zatem kwalifikowany charakter, co mogłoby ewentualnie uzasadniać przyjęcie jej do rozpoznania. Uzasadnienie wniosku i uzasadnienie podstaw skargi powinny

zawierać oddzielną i właściwą dla każdego z nich argumentację prawną, uwzględniającą rolę tych elementów.

Z tych przyczyn, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 1 i art. 398<sup>21</sup> i art. 391 § 1 k.p.c.

aj